KUUROJEN LEHTI

Tidskrift för Döva

Kuurojen Maailmanjärjestön presidentti Vittorio Ieralla (oik.) ja pääsihteeri Gesare Magarotto (vas.) keskustelemassa Kuurojen Kongressin presidentti Nils Gjerstad'in kanssa Oslossa.

ELO-SYYSKUU
AUG.-SEPTEMB.

N:o 8—9 - 1952

Kuurojen Valistustalon Rahankeräys

Suomen Kuurojen Liitto r.y. on saanut Sisäasiainministeriöltä luvan yleisen rahankeräyksen toimeenpanemiseen koko maassa numeroiduilla keräyslistoilla tammikuun 1 ja joulukuun 31 päivän välisenä aikana 1952 Kuurojen Valistustalon aikaansaamiseksi.

Tämän johdosta kehoitamme kaikkia kuurojenyhdistyksiä, kuurojen urheiluseuroja ja Kuurojen Ystävien paikallisosastoja ryhtymään toimenpiteisiin tehokkaan keräyksen järjestämiseksi paikkakunnillaan, valitsemalla keräystoimikuntia.

Keskuskauppakamari on hyväntahtoisesti asettanut käytettäväksemme **postisiirtotilin n:o 22 240**, Kuurojen Valistustalon Rahankeräys, Helsinki, Liisank. 27 E 10, jolle kerätyt varat voidaan suorittaa.

Keräyspalkkio on 10 % ja sen lisäksi jaetaan seuraavat rahapalkinnot eniten keränneille:

I palkinto 30,000 markkaa
II » 20,000 »
III » 10,000 »

Jokaiselle meistä on tunnettua, että oman talon puute vaikuttaa monella tavoin ehkäisevästi liittomme toimintaan. Emme voi pitää suurempia kokouksia, järjestää kursseja, antaa maaseudulta ammattitaitoa oppimaan tuleville asuntoa ellei meillä ole tarkoitukseen sopivaa Kuurojen Valistustaloa, jossa myöskin kuurojen hyväksi toimivat yhdistykset, seurat ja liitot saisivat tyyssijansa.

Toivomme, että talon hankkimiseen tarvittava rahamäärä saataisiin vuoden kuluessa kokoon. Tämä olkoon jokaisen kuuron ja kuurojen ystävän sydämellä, sillä Kuurojen Valistustalo tulee palvelemaan koko maamme kuurojen parasta.

Vuosi 1952 on Olympiavuosi. Sen vuoksi tehkäämme oikea Olympiatempaus, joka Kuurojen Valistustalon muodossa on tästä kauniina muistomerkkinä osoittamassa kansamme tahtoa kaikkeen hyvään!

KUUROJEN VALISTUSTALON RAHANKERÄYSTOIMIKUNTA

RURIK PITKÄNEN
puheenjohtaja.

EINO KARILAS
sihteeri, Hels. Kuur.yhd. puh.joht.
KUL:n kunniapuheenjohtaja.

LAURI VAINOLA
Taiteilija.

J. K. PALOMAA
Hels. Kuur. Ystävät r.y:n puh.joht.

URHO LEHTIMÄKI
KUL:n varapuheenjohtaja

Penninginsamling för de Dövas Centralgård

Finlands Dövas Förbund r.f. har av Inrikesministeriet erhållit tillstånd till allmän penninginsamling i hela landet från den 1 januari till den 31 december 1952 för uppförandet av en De Dövas Centralgård.

Vi uppmana därför alla föreningar för döva och de dövas idrottsklubbar i landet, samt De Dövas Vänners ortsavdelningar att bilda insamlingskommittér som kunna ordna insamlingen lokalt.

Centralhandelskammaren har beredvilligt ställt till förfogande för vår räkning **postgirokonto N:o 22 240**, De Dövas Centralgårds penninginsamling, Helsingfors, Elisabetsgatan 27 E 10, genom vilket de insamlade medlen kunna inbetalas.

Insamlingsarvode är 10 % och därtill utdelas följande penningpris åt mesta insamlade:

I pris 30.000 mark
II » 20.000 »
III » 10.000 »

För var och en av oss är det känt att förbundet alltid haft lokalbrist, som verkat hämnande på förbundets verksamhet. Vi kunna inte hålla stora möten och sammankomster eller ordna kurser, samt ordna bostad för kursdeltagare från landsorten. Vårt mål är därför ett eget hus eller en Centralgård för döva, varvid även föreningar och klubbar samt förbund kunna erhålla egen härd.

Vi hoppas att tillräckligt med penningmedel strömma in under hela året. Det är varje dövas och deras vänners hopp att De Dövas Centralgård blir en verklighet som blir till gagn för hela landets dövas bästa.

Året 1952 är ett Olympiaår. Låt oss visa då olympiska takter. När Centralgården en gång blir färdig, står den som ett vackert minnesmärke över vårt folks goda vilja att hjälpa.

DE DÖVAS CENTRALGÅRDS PENNINGINSAMLINGSKOMMITTE

RURIK PITKÄNEN
ordförande

EINO KARILAS
sekreterare, HDF:s ordförande,
KUL:s hedersordförande.

LAURI VAINOLA
Konstnär

J. K. PALOMAA
Hels. Dövas Vänner r.f:s ordförande

URHO LEHTIMÄKI
KUL:s viceordförande

KUUROJEN LEHTI

SUOMEN KUUROJEN LIITTO r.y:n ÄÄNENKANNATTAJA

ELO—SYYSKUU | 57. VUOSIKERTA | N:o 8—9 · 1952

KATRI PITKÄNEN

50-vuotias

Kuluvan syyskuun 17 päivänä täyttää rouva Katri Elisabet Pitkänen, kuurojen valistusrientojen harras kannattaja ja edistäjä ja kuurojen huomattava johtohenkilö 50 vuotta.

Katri Pitkänen syntyi kauniissa ja runollisessa Kangasalan pitäjässä syyskuun 17 päivänä 1902. Lapsuuden aikansa hän vietti herttaisessa kodissaan, käyden kansakoulun. Jatkaen tietojensa kartuttamista ahkeralla ja tuloksellisella itseopiskelulla hän suoritti useita kotitalouskursseja ja täydellisen ompelukurssin. Näin valmistautuneena hän työskenteli ompelijana liikkeessä sekä sittemmin itsenäisenä, suosittuna puku-, kappa- ja turkisompelijana.

Kuulonsa hän menetti ankaran tulirokon sairastettuaan 17 vuoden ikäisenä. Mentyään avioliittoon toimittaja Rurik Pitkäsen kanssa alkoi hänen monipuolinen ja laaja työnsä kuurojen keskuudessa. Hänestä kuurot saivat lämminhenkisen ystävän, joka vaivojaan säästämättä on työskennellyt heidän hyväkseen kaikkina aikoina. Monet ovat ne kuurojen yhtymät, joihin Katri Pitkänen on kuulunut ja kuuluu edelleen. Jo vuonna 1921 hän liittyi Tampereen kuurojenyhdistykseen, ollen sen johtokunnan jäsenenä. Muutettuaan Helsinkiin on Katri Pitkänen kuulunut Helsingin kuurojenyhdistykseen vuodesta 1926 lähtien. Hän on ollut sen toimeliaimpia jäseniä, ollen aikoinaan yhdistyksen ohjelmatoimikunnan johtajana ja Naiskerhon johtokunnan jäsenenä ja sihteerinä v:sta 1942 sekä esiintynyt etevänä puhujana sekä usein käytettynä esitelmöitsijänä.

Innokkaana raittiusaatteen ajajana kuurojen keskuudessa Katri Pitkänen on kuulunut Helsingin kuurojen raittiusseuran johtokuntaan v:sta 1937, sihteerinä ja nykyisin puheenjohtajana sekä monivuotisena matkaesitelmöitsijänä. Raittiusaate häntä lämmittää ja hän tahtoo sen avulla johdattaa kuuroja onnellisempaan elämään.

Suomen Kuurojen Liittoa Katri Pitkänen on palvellut monin tavoin. Liiton keskushallitukseen hän on kuulunut varajäsenenä ja vakinaisena vuosikausia ja esiintynyt sen kokouksissa itsenäisenä ajattelijana ja ehdotusten tekijänä. Liiton äänenkannattajaa, Kuurojen Lehteä ja Kuurojen Joulua — samoinkuin Hiljaista Maailmaa ja Kuurojen Viestiä — hän on ahkerasti avustanut sekä suorasanaisilla kirjoituksilla että runoilla, kuuluen kahden ensiksimainitun lehden toimituskuntiin. Lisäksi Katri Pitkänen on useiden kuurojenyhdistysten juhlajulkai-

Kolmen aistin maailma

Kirj. *Helen Keller*

Yksinoikeus Suomessa Kuurojen Lehdellä

Osa I

Ihmiset usein hämmästyvät kuullessaan, että nautin elämästä äärettömästi siitä huolimatta, että minulla on vain kolme aistia. Toisten kertomasta tiedän, että 19 kuukauden ikäisenä tutkin innokkaasti maailmaa kaikilla viidellä aistillani. Juoksin ja nauroin ja osasin jopa puhuakin muutamia sanoja. Sitten tuli sairaus, jonka seurauksena menetin näköni ja kuuloni, ja kuulon menetystä seurasi, että kadotin myös puhekykyni.

En pystynyt kehittämään muitakaan aistejani täyteen mittaansa, sillä vailla puheen ja kielen kannatusta olin täysin eristetty ympäristöstäni. Näön ja kuulon avullahan ihminen saa selville, mitä ympärillä tapahtuu. 9/10 elämyksistämme saamme silmän välityksellä ja puhutun sanan avulla täydennämme henkistä kehitystämme ja saamme uusia aatteita. Elin siis täysin eristettyä elämää. Makuaistin avulla opin pitämään määrätyistä ruokalajeista ja hajuaistini oli niin tarkka, että pystyin erottamaan omat vaatteeni muiden perheenjäsenten vaatteista. Löysin myös aina erehtymättömästi tieni sinne, missä säilytettiin kakkua tai jäätelöä.

Äitini antoi minun liikkua vapaasti talossa ja keittiössä, ja niinpä säilytin ainakin terveyteni ja ruokahaluni. Mutta koska kukaan ei opettanut minua ja koska en saanut ulkoapäin minkäänlaista kannustusta, toimin ja ajattelin täysin eläimen tavoin. En voi sanoin kuvata silloista tilaani. Elin täydellisessä hiljaisuudessa. Sanalla sanoen: olin todellinen pieni villieläin.

Muutos, jonka Anne Sullivanin opetus sai minussa aikaan, tuntuu mielestäni yhä ihmeeltä. Hänen oppilaansahan ei ollut edes lapsi vaan eläin, joka oli täysin tietämätön omista tunteistaan ja paikastaan ihmiskunnassa. Muutos ei ollut yhtäkkinen. En vielä pitkään aikaan käsittänyt omaa henkilöllisyyttäni, enkä ymmärtänyt aikaa sen paremmin kuin eroavaisuuksia ja yhtäläisyyksiäkään. Mutta Anne Sullivania eivät vähäiset vastoinkäymiset lannistaneet. Hän kohteli minua samoin kuin näkevää ja kuulevaa lasta. Hän opetti minulle käsikielellä sen, mitä muut lapset oppivat silmän ja korvan välityksellä. Hän kehoitti minua tutkimaan kaikkia esineitä, jotka voin tajuta kolmen aistini avulla, ja tehdä siten johtopäätöksiä näkö- ja kuuloaistimusten luonteesta. Hän rikastutti sanastoani opettamalla minulle sormien välityksellä uusia käsitteitä. Assosiaatioiden ja kirjojen avulla sain vähitellen kuvan maailmasta, jossa väreillä ja äänellä oli oma sijansa. Tällä tavoin opin tajuamaan näkevien ja kuulevien ihmisten aistimuksia.

Maailma jossa elämme, on kokoonpantu mielikuvistamme, ja saamamme vaikutteet synnyttävät uusia mielikuvia. Ulkomaailmani, joka on muodostunut haju-, maku- ja tuntoaistimuksista, elää ja hengittää siitä syystä, että pystyn ajattelemaan ja tuntemaan. Koska en voi käyttää silmiäni ja korviani, hankin tietoa, huvia ja toimintaa tuntoaistini

---

sujen laatija ja avustaja sekä kirjoitellut pyynnöstä yhdistyksille juhlarunoja. Myöskin hän on kuulunut useiden kuulevien viikkolehtien avustajiin kaunokirjallisilla tuotteillaan. Suosittuna esitelmöitsijänä hän on Suomen Kuurojen Liiton lähettinä pitänyt esitelmiä erilaisista aiheista noin 40 alaosastossa ja toiminut kansanopistokurssien opettajana. Sitäpaitsi hän on Liiton toimistoapulaisena palvellut v:sta 1937 ja ollut siinä ominaisuudessa Liiton 40-vuotisjuhlatoimikunnan sihteerinä ja avustanut v:sta 1936 lähtien kuuroja heidän asioissaan toimimalla mm. tulkkina lääkäreissä, käymällä sairaita kuuroja katsomassa ym. toiminut ihmisystävällisessä hengessä. Helsingin Kristillisen kerhon perustajana v. 1947 Katri Pitkänen on toiminut siunauksellisesti kuurojen kristillisen elämän elähdyttäjänä ja syventäjänä Helsingissä ja muissakin yhdistyksissä.

Katri Pitkäsen harrastus on myöskin suuntautunut kuurojen urheiluun. Hän on nimittäin ollut Kuurojen Urheiluliiton ja Helsingin Kuurojen Urheiluseuran jäsenenä lähes kolmekymmentä vuotta.

Pohjoismaiden kuurojen kongressiin Tukholmassa 1947 Katri Pitkänen osallistui kongressin sihteerinä.

Vielä mainittakoon, että Katri Pitkänen asianharrastuksesta on liittynyt Helsingin Kuurojen Ystäviin ja Suomen Huonokuuloisten Huoltoliittoon, joiden kokouksissa hän ahkerasti käy.

Ansioittensa vuoksi Seinäjoen Kuurojenyhdistys on kutsunut Katri Pitkäsen kunniajäsenekseen.

Rouva Katri Pitkäsen elämä kuurojen ystävänä ja hyväntekijänä on työntäyteistä ja uutteraa. Siksipä kuurojen ja heidän ystäviensä katseet kääntyvätkin tänä merkkipäivänä häneen kiitollisin mielin ja sydämellisin onnentoivotuksin. Niihin lukuisiin onnitteluihin, joita Katri Pitkänen runsaasti saa, yhtyy vilpittömästi myöskin Kuurojen Lehden ja Kuurojen Joulun toimitukset.

Helen Keller kuuntelee sormillaan pikkutytön puhetta

avulla. Teen kaiken käsilläni. Kuulevat ja näkevät tuskin huomaavat, kuinka monia asioita voi tajuta käsien avulla. On olemassa pyöreitä ja litteitä, symmetrisiä ja epäsymmetrisiä, kovia ja pehmeitä, nestemäisiä ja kiinteitä esineitä, ja kaikki nämä ominaisuudet esiintyvät lukemattomina yhdistelminä ja vivahteina.

Kasvojeni ihon välityksellä saan tiedon ilmastollisista suhteista. Tällä tavoin voin seurata vuoden aikojen, sään, vieläpä päivän eri tuntienkin vaihteluita. Talvella aurinko on kylmä ja sade viileää ja tuoksutonta, kun taas kevätsade on lämmintä ja tuoksuvaa ja täynnä elinvoimaa.

Esineiden, pintojen ja sään lisäksi havaitsen lukemattomia värähdyksiä. Ne kertovat minulle siitä, mitä ympärilläni tapahtuu. Sisällä ollessani erotan askeleita tai harjan, vasaran ja sahan ääniä. Tunnen kuinka astiat viedään pois pöydästä ja kuinka koirani haukkuu kiivaasti kuullessaan jonkiun tulevan. Askeleista erotan, onko kysymyksessä mies vai nainen, lapsi vai täysikasvuinen ihminen.

Satun esimerkiksi istumaan kirjoituspöytäni ääressä, kun ikkunasta tulee leikkisä tuulenpuuska, joka tempaa mukanaan paperipinkan. Hypähdän pystyyn ja riennän noutamaan papereita. Tiedän, mihin suuntaan ne ovat lentäneet, sillä tunnen niiden kahisevan mattoa vasten. Kirjan putoamisen tunnen läjähdyksenä. Sähkökellon soitto ilmoittaa minulle, että minun on mentävä ovelle. Sormieni välityksellä tunnen lukemattomia värähtelyjä.

On myös olemassa värähdyksiä, joyka eivät kulje tajuntaani ihon välityksellä. Hermostoni tajuaa ne pehmeinä tai kovina ääninä. Rumpujen kumina kulkee lävitseni rintalastasta lapaluihin saakka. Junan rytmikäs liike tasaisilla raiteilla synnyttää koko ruumiissani miellyttävän tunteen. Ukkosen jyrinä ja meren pauhina kalliorannalla saa minut ihastuksen valtaan. Ja urut, joiden soinnut tuovat mieleeni myrskyisän meren, kiihdyttävät tunteeni hurmioon.

Kun työskentelen puutarhassa varhaisina kevään ja kesän aamuina, on mieleni avoin kaikille luonnon ihmeille. On helppoa tuntoaistin avulla leikata ruoho ajotieltä ja puitten ympäriltä, poistaa kivet, jotka painavat puitten juuria tai leikata poikki köynnökset, jotka uhkaavat tukahduttaa muun kasvullisuuden. Erotan villiviinin muista kasveista, ja korkeat rikkaruohot ovat aivan erilaisia kuin saniaiset tai pehmeät ruohonlehdet, jotka taipuvat herkästi tuulessa.

Vuodenajat yllättävät minut aina. Vaikka kuinka tarkkaan koettaisin huomioida niiden merkkejä, eivät ne koskaan ole kahta kertaa samat. Menen jonakin päivänä puutarhaan leikkaamaan ruohoa: maa on vielä roudassa ja puitten silmut ovat pieniä ja kovia. Mutta jo parin päivän kuluttua ovat vaahterat hiirenkorvalla ja ikivihreät kasvit työntävät esiin uusia pehmeitä kasvaimia. Nurmikot sykkivät nuorta elämää. Voikukat ja apilat työntävät esiin itujaan ja ruusupensaat ja sireenit ovat täynnä tuoksuvia pikku lehtiä, joiden kosketus tuo mieleen ilman ja kasteen viileyden. Kuluu vielä muutamia päiviä ja sitten jonakin aamuna tunnen ensimmäisen kukan pensaassa. Kukinta leviää kuin kulovalkea läpi koko puutarhan, jonka kauneutta ei voi sanoin kuvata. En voi kuulla lintujen kuoroa, mutta puut ja kukat hämmästyttävät minua alinomaisilla muutoksillaan. Kuusista ja männyistä tarttuu pihkaa sormiini, ja silloin tiedän kesän olevan ovella.

Jatkuu

Onnistunut Pohjoismaiden Kuurojen kongressi Oslossa

heinäkuun 28—elokuun 1 p:nä oli koonnut noin 650 osanottajaa kaikista Pohjoismaista. Suomesta osallistuivat siihen seuraavat: *Ahlbäck,* Aura ja Ole, *Ahonen,* Kirsti ja Ahti, *Antila,* Kaisu, *Arasola,* Arvo, *Holopainen,* Kalle, *Kattainen,* Matti, *Kierimo,* Aili ja Urho, *Kuutti,* Tauno, *Lehtimäki,* Maria ja Urho, *Markola,* Eva-Liisa, *Murto,* Martta, *Parviainen,* Eero, *Pitkänen,* Rurik, *Pitkäniemi,* Rauha, *Rannikko,* Niilo, *Rapatti,* Väinö, *Savisaari,* Rakel ja Elias, *Sihvola,* Arvo, *Soini,* Kaino, *Suutari,* Kaarina, *Talvia,* Juho, *Vainola,* Lauri, *Väisänen,* Riitta ja Tauno, *Yli-Petäys,* Erkki ja *Östman,* Ragnar. Kaikkiaan 31 henkeä, jotka eri teitä, pääasiassa Turun ja Tukholman kautta, saapuivat Osloon. Siellä heidät opastettiin kongressikansliaan Yliopistolla ja sen jälkeen majapaikkoihinsa eri hotelleihin ja kouluihin sikäli kuin olivat ilmoittautuessaan toivoneet. Heti alkuun voitiin todeta, että kaikki oli hyvin järjestettyä ja sujui kitkattomasti.

Varsinainen kongressi, jonka presidenttinä oli herra Nils Gjerstad, itse kuuro ja Norjan Kuurojenliiton puheenjohtaja, sujui myöskin hyvin järjestettynä. Varapresidenttinä hoitivat käsittelyjä kukin vuorollaan istunnoissa Aage Thomsen, Tanska, Lauri Vainola, Suomi, Finn Johansen, Norja ja Gösta Wiberg, Ruotsi. Sihteereinä olivat Norjasta: Alb. Breiteig, R. Hammer ja Th. Strömme, Tanskasta: Hilmer Petersen ja Ole M. Plum, Suomesta: R. Pitkänen ja Th. Östman sekä Ruotsista: Hugo Edenås ja Elsa Lukasson. Tulkkeina: Norjasta: Lars Stokke, Einar Stueland ja Gisle Johnson, Tanskasta: Sofus Kjær, Suomesta: Arvo Arasola, Ruotsista: Saga Larsson ja Sonja Lindberg.

Uutta tässä kongressissa oli se, että kullakin kongressiin osallistuvalla maalla oli käytettävissään 10 ääntä. Jokaisen maan oli hyvissä ajoin ennen kongressia ilmoitettava edustajansa, joilla oli äänestysoikeus. Suomea edustivat: Aura Ahlbäck, Kirsti Ahonen, Kaisu Anttila, Tauno Kuutti, Eero Parviainen, Niilo Rannikko, Elias Savisaari, Kaino Soini, Tauno Väisänen, ja Erkki Yli-Petäys, Norjaa: Sven Braathen, Torkel Eikjeland, Olaf Foss, Anders N. Haukedalen, Alf. Melgaard, Ely Myrvang, Eilif Ohna, Karsten Samuelsen, Harald Störkersen ja Ragnar Woll. Jokaisella näistä oli 1 ääni ja sen merkkinä maan pienoislippu. Tanskalla ja Ruotsilla oli vajaa edustus, 5 edustajaa kummallakin. Tanskan edustajina olivat: Viggo Chr. Hansen, J. P. Nielsen, Sv. D. Pedersen, Valdemar Pedersen ja Carl A. Petersen. Ruotsin: Lars Björn, Ivar Borrfors, Svend A. Larsen, Martin Larsson ja Alfr. Persson. Kullakin edustajalla oli 2:n äänen merkkinä 2 oman maansa pienoislippua. Tällä järjestelyllä pyrittiin poistamaan se epäkohta, että se maa, jolla on varaa lähettää useampia edustajia, voisi ääniylivoimallaan painostaa toisia, joilla ei ole varaa niin lukuisaan edustukseen.

Norjalainen sihteeristö käytti äänityskoneita, joihin sanellut kokousselostukset voitiin välittömästi jälkeenpäin kirjoittaa koneella puhtaaksi. Tämäkin oli nykyajan uusien keksintöjen hyväksikäyttämistä.

Oslon Yliopisto

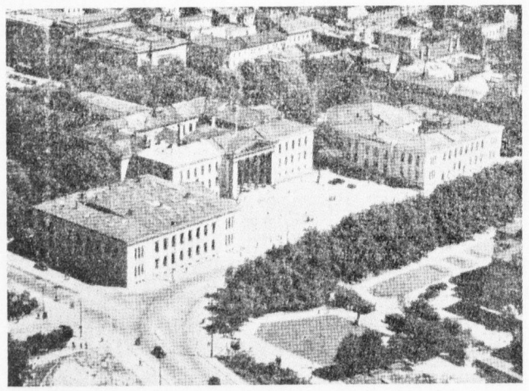

Oslon Tuomiokirkko

Maanantaina 28. 7. klo 9 oli seppeltenlasku Axel Fleischerin, Lars A. Havstadin, Hedvig Rosingin, Conrad Svendsenin ja Fr. G. Balchenin haudoille. Klo 11 täyttyi Oslon Tuomiokirkko ääriään myöten kongressin osanottajista. Juhlallinen avajaisjumalanpalvelus oli mieltä ylentävä. Kongressin pääsihteeri pastori Kåre Heftye Skollerud johti 6:n valkopukuisen naisen muodostamaa laulukuoroa. Pastori Conrad Bonnevie Svendsen piti saarnan aiheesta: Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä.

Jumalanpalveluksen jälkeen esitteli tuomiorovasti Dietrichsson tuomiokirkon historiaa ja sen arvokkaita taidemaalauksia.

Kirkon edustalta klo 13 läksi 20 suurta bussia kuljettamaan osanottajia kiertomatkalle Osloon ja sen ympäristöön. Bygdössä pysähdyttiin katsomaan museota, jossa oli pohjoisnapalaiva »Fram», Kon-Tiki lautta ym. kiinnostavaa. Samalla oli tilaisuus ravintolassa ostaa voileipiä, kahvia ym. virvokkeita. Bussiretkeily päättyi Frogneseteriin, jossa sekä pääettä urheiluravintola täyttyivät viimeistä paikkaansa myöten. Kunniavieraina nähtiin täällä Oslon kaupunginjohtaja Rolf Stranger rouvineen. Norjan Urheiluliiton presidentti Harald Römcke ja Norjan kuurojenopettajien vanhin, kouluneuvos Anderson. Juhlamenojen ohjaajana toivotti juhlakomitean puheenjohtaja Harry Landen kaikki tervetulleiksi. Oslon Kuurojenyhdistyksen puheenjohtaja Alf. Melgaard puhui pohjoismaisesta yhteistyöstä kuurojen sosiaalisten ja kulttuuriharrastusten edistäjänä. Erikoisesti hän kiitti Oslon kaupunginjohtaja Strangeria suuriarvoisesta taloudellisesta tuesta, minkä kongressi oli kaupungilta saanut, sekä kutsusta kaupungin vastaanottajaisiin Raatihuoneessa. Hjalmar Lindgård esitti urheiluväen kiitokset Norjan Urheiluliitolle ja Valtion Urheilu- ja Nuorisotoimistolle niiden hyvästä moraalisesta ja taloudellisesta tuesta Pohjoismaiden kuurojen urheilukilpailuille kongressin yhteydessä. Muitakin puheita pidettiin hyvän aterian yhteydessä. Lopuksi kongressin presidentti Nils Gjerstad kiitti ruuasta ja kestityksestä tunnelmallisessa juhlassa, toivottaen menestystä tuleville työpäiville, jolloin käsitellään sosiaalisia ja kulttuurikysymyksiä, joilla on suuri merkitys Pohjolan kuuroille.

Paluu Frogneseteristä tapahtui Holmenkollenradan vaunuilla, jotka kauniita näkymiä tarjoten luikertelivat alas kaupunkiin. Osa käveli matkan jalkaisin.

Tiistaina 29. 7. tapahtui kongressin juhlallinen avaus klo 10 Yliopiston vanhassa juhlasalissa. Kongressin presidentti Nils Gjerstad lausui läsnä-

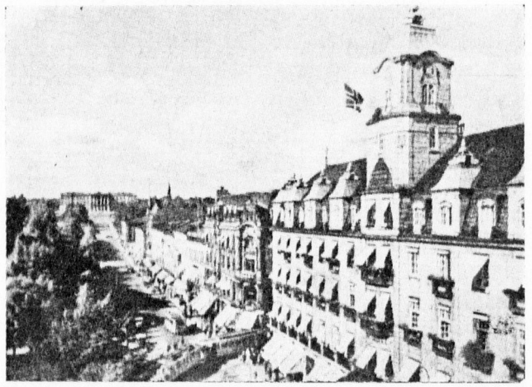

Karl Johangade, Oslon valtaväylä. Taustalla kuninkaanlinna.

olevat Pohjoismaiden hallitusten Norjan kirkon ja Oslon kaupungin edustajat sekä kuurot ystävät kaikista pohjoismaista tervetulleiksi.

Kruununprinssi Olav, kongressin suojelija, oli lähettänyt avajaisiin sähkösanoman Helsingistä, toivottaen parhainta menestystä. Hänelle, samoinkuin Ruotsin ja Tanskan kuninkaille ja Suomen Presidentille lähetettiin kongressin kunnioittava tervehdyssähke.

Myöskin pitivät tervehdyspuheensa Tanskan varapresidentti Aage Thomsen, Suomen Lauri Vainola ja Ruotsin Gösta Wiberg.

Kirkollisministeri Lars Moen toi tervehdyksen Norjan hallitukselta.

Kuurojen Maailmanjärjestön presidentti signor Vittorio Ieralla ja pääsihteeri Cesare Magarotto olivat saapuneet seuraamaan kongressia. Edellinen toi tervehdyksen Roomassa viime vuonna perustetulta Maailmanjärjestöltä ja Italian kuuroilta, lausuen mm. etteivät kuurojen moraaliset, sosiaaliset ja kulttuurikysymykset tunne mitään valtakunnan rajoja, ne ovat yhteiset. Hän toi Italian kuurojen ystävyyslahjana pronssisen suden, jota Rooman perustajat Romulus ja Remus pikkupoikasina olivat imemässä. Kongressin presidentti kiitti lahjasta.

Luettiin sähkösanomat Pelastusarmeijan komendööri Booth Welanderilta, kouluneuvos Beyeriltä ja Inga Braae Johannesenilta.

Klo 12.30 olivat kongressin osanottajat kutsuttu Oslon kaupungin vastaanottoon Raatihuoneelle. Sen upeassa ala-aulassa kaupunginjohtaja Stranger lausui 7:nnen Pohjoismaisen Kuurojen Kongressin osanottajat tervetulleiksi kaupungin vieraiksi, erikoisesti toivoen että ajatus Pohjoismaisesta korkeakoulusta kuuroille ja Pohjoismaisesta viittomakielestä toteutuisivat onnellisesti. Puheeseen vastasi kiittäen presidentti Nils Gjerstad. Sen jälkeen nous-

tiin yläkerroksen suuriin saleihin, joissa pitkät pöydät notkuivat herkullisten voileipien runsaudesta monenlaisten juomien kera. Jokainen sai vatsansa täyteen Oslon kaupungin tarjoamista herkuista. Lopuksi oli vapaata seurustelua ja tutustumista kauniin Raatihuoneen ainutlaatuisen arvokkaisiin taideaarteisiin. Eräskin graniitttinen kuvapatsas, jonka Trondheimin kaupunki oli lahjoittanut, mainittiin kokonaisuudessaan olevan kahden kuuron kuvanveistäjän työtä.

Klo 16 oli kansainväliset kuurojen ampumakilpailut Österheimin ampumaradalla. Niihin osallistui Suomesta Matti Kattainen yksityisenä, pelastaakseen maamme kunnian siitä häpeästä, minkä KUL:n hallituksen kielteinen päätös kisoihin osallistumisesta oli aiheuttanut.

Keskiviikkona 30. 7. jatkuivat kongressin käsittelyt sen jälkeen kun oli luettu kuningas Håkanilta, Suomen presidentti Paasikiveltä, kuningas Fredrikiltä ja kuningas Gustav Adolfilta saapuneet tervehdyssähkösanomat.

Tunnettu norjalainen kuuro Henning Dahl, joka tänään täytti 80 vuotta, joutui sydämellisten onnittelujen kohteeksi. Presidentti Nils Gjerstad esitti hänelle Norjan kuurojenliiton onnentoivotukset ja antoi komean kukkavihkon. Muiden pohjoismaiden puolesta onnitteli kunniavanhusta Gösta Wiberg, antaen hänelle rahalahjan. Näitä kaikkia Henning Dahl puheessaan kiitti ja ilmoitti panevansa rahalahjan Lars Havstad'in muistorahastoon. Mainittakoon, että herra ja rouva Dahl oli edellisenä päivänä lahjoittanut rahasumman Suomen Kuurojenliitolle puheenjohtaja Kierimon kautta.

Norjan varapresidentti Finn Johansen ryhtyi nyt käsittelyjä johtamaan.

Gösta Wiberg esitti Tukholman kuurojenyhdistyksen puolesta uuden edustusjärjestyksen, jonka mukaan kukin liitto voisi olla edustettuna vähemmällä kuin 10 edustajalla. Esim. Ruotsi ja Tanska olivat kustannustensa säästämiseksi nimenneet kukin 5 edustajaa, joilla kullakin siten olisi 2 ääntä. Kysymys siirrettiin Pohjoismaiselle yhteistyökomitealle käsiteltäväksi.

Kuurojen sosiaalisista kysymyksistä eri maissa esittivät selostuksia: Tanskasta Sosiaaliministeriön valtuutettu O. Malte Caspersen, Suomesta johtaja Urho Kierimo, Ruotsista professori Oscar Löfgren ja Norjasta pastori Conrad Bonnevie Svendsen. Signor Ieralla, Kuurojen Maailmanjärjestön presidentti, esitti selostuksen kuurojen opetuksesta, työja sosiaalisesta huollosta kotimaassaan Italiassa.

Finn Johansenin esitettyä kiitokset valaisevista esitelmistä esitelmöitsijöille pidettiin lyhyt tauko, jonka aikana osanottajat valokuvattiin Yliopiston edessä olevalla torilla. (Jatkuu)

Niittylahden kurssit

Suomen Kuurojen Liiton tämänvuotisen lomakurssin kronikassa mainittiin mm.

»löytyi paikka kurssillemme
opistosta uljahasta
Niittylahden rantamilta
kaunihista Karjalasta.»

Sinne Pohjois-Karjalan Opistolle kokoonnuimme siis määräpäivänä. Taivas valoi vettä ja rapakot roiskuivat, kun parikymmenpäinen joukkomme taivalsi junalta opistolle. Iloksemme oli kuitenkin koko kurssin ajan mitä kaunein sää, kunnes lähtiessämme taas sade pesi jälkemme. Ei vain sään puolesta, vaan muutenkin onnistui tämäkin kurssimme erinomaisesti. Suuri opisto, jota sen johtaja, tri Tuominen kuitenkin sanoi ahtaaksi todelliseen tarpeeseen verrattuna, sulki meidänkin joukkomme huomaansa parin muun kurssin keralla. Monien meikäläisten ja kuulevien tovereittemme välille syntyi pian luonteva ja välitön toverisuhde. Varsinkin oli kovasti suosiossa pelata yhdessä lentopalloa.

Myös opiston opettajakunta suhtautui meihin lämmittävällä ystävällisyydellä ja ymmärtämyksellä. Vaikka vapaahetket olivatkin hauskoja ja viihtyisiä, pääasia kursseilla oli tietenkin opiskelu. Tässäkään suhteessa ei ollut hyvästä puutetta. Luentoja oli useita päivän mittaan ja aiheet vaihtelevia. Johtaja Tuominen luennoi aiheista »Suomen kansalaisen oikeudet ja velvollisuudet», »Verotuksen tekniikkaa» ja »Sosiaalihuollosta». Pastori Mikkosen esitykset »Luonteentutkimuksesta» ja »Muistin harjoittamisesta» saavuttivat sekä aiheitten että luennoitsijan elävän ja havainnollisen esitystavan suhteen kurssilaisten jakamattoman suosion. Maisteri Tainamo luennoi Suomen valtiomuodosta ja verotusperusteista. Liiton omat toimihenkilöt rva ja toim. Pitkänen opastivat kurssiamme edellinen terveydellisten ja yhteiskunnallisten ongelmien ja jälkimmäinen asioimiskirjoitusten ja kirjanpidon sokkeloissa. Kaikilla luennoilla saimme iloita selvistä ja tajuttavista esityksistä. Tästä lankeaa suuri kiitos myös tulkille, rva Helga Vilhuselle.

Kurssin ohjelmaan kuului myöskin retki kuululle Kolille. Tämä retki muodostui monelle — ainakin ensikertalaiselle — unohtumattomaksi elämykseksi. Mitä kaunein sää suosi meitä ja Ukko-Kolin laelta avautuvat maisemat olivat mahtavuudessaan lumoavat. Jokainen meistä tietenkin löytää kauneutta eri kohteista, mutta todellinen ja alkuperäinen luonnonkauneus ei voi olla vaikuttamatta miltei jokaiseen.

Kurssin aikana osallistuimme myös Joensuun

TIDSKRIFT FÖR DÖVA
OFFICIELLT ORGAN FÖR FINLANDS DÖVAS FÖRBUND r.f.
AUG.—SEPTEMBER | 56 ÅRGÅNG | Nr 8—9 - 1952

Guds viljas väg

Av en vän har jag fått låna en liten bok om Guds viljas väg, vilken har gjort ett djupt intryck på mig. Läser man något som fängslar en, något som behandlar problem vilka upptar ens sinne kan man nästan vara säker på att det också intresserar många andra. Även om våra yttre levnadsvillkor och förhållanden inte är samma så har vi människor dock ett gemensamt — alla möter vi prövningar och sorger på vår väg genom livet.

I vårt Fader vår finner vi följande ord i den tredje bönen: *Ske den vilja, såsom i himmelen, så ock på jorden.* Hur skall man kunna följa och efterleva Guds vilja på jorden så som den fullbordas i Guds himmel? Denna fråga hör till dem som den lilla boken om Guds viljas väg ger svar på. Då boken är föga känd, och det säkerligen är författarens önskan att dess tankar skall komma så många som möjligt till godo tillåter jag mig att återge en del av innehållet.

Varje människa bör koncentrera sitt religiösa liv kring en enda punkt: Att fostra viljan till större likhet med Guds. Författaren anser att vi därigenom skall få ett stort överskott av andlig styrka och att den tredje bönen kommer att bli lättare att förstå och lättare att omsätta i livet. Vår hängivelse åt Gud och Hans vilja måste bli livets ledtråd. Vi måste befria oss från vårt eget och lyfta oss uppåt — mot Gud. Vi inbillar oss kanske att ingen menar så väl med oss som vi själva. Men det är felaktigt. Guds kärlek är oändligt stor. Det bästa vi därför kan göra är att säga till Honom och Hans vilja.

Det är inte alltid lätt att säga detta ja. Ofta kan det nästan verka omöjligt. Och vi måste — om vi gör det — vara helt överbevisade om att Gud menar bättre och kärleksfullare med oss än vi ens kan fatta. Tron måste öppna våra ögon så att de inte »ser utan att se». Vi är skapade till lycka och glädje, men livets lidanden och prövningar undgår ingen av oss. Genom dessa är det som vi uppfostras. Ofta blir det vi måste genomgå en kamp för oss, och det dröjer kanske länge innan vi kan böja oss för Guds vilja. Gud, som ensam känner denna kamp, vet att vi inte genast kan böja oss. Men han är tålmodig och väntar tills vi får kraft att säga ett ja. Gud respekterar vår vulja och närmar sig oss endast så mycket som vi själva önskar. Därför måste vi lära oss att bedja den tredje bönen. Viljan gör oss först riktigt till människor. Det är viljans uppgift att lyfta allt som angår oss upp till ett plan där vår himmelske Faders vilja sker.

Det är livets mening att vi är skapade för en högre värld — för evigheten. Vi kan inte dö även om vi skulle önska det, säger författaren. Vi skall leva och leva i evighet!

Art. forts. i nästa n:r.

Fru Katri Pitkänen 50 år

Den 17 september fyller en av förgrundsgestalterna bland Finlands döva fru Katri *Pitkänen,* Helsingfors 50 år.

Katri Pitkänen föddes i ett älskvärt hem i det vackra Kangasala och där tillbringade hon sin barndom och genomgick folkskola. Genom flitiga självstudier ökade hon sina kunskaper och efter att ha genomgått flere hushållskurser och en fullständig sömmerskekurs arbetade hon en tid som sömmerska i affärer och senare som självständig.

Genom ådragen svår sharlakansfeber förlorade hon hörseln vid 17 års ålder. Efter sitt giftermål med redaktör Rurik Pitkänen kom hon i beröring med de döva och därmed började hennes mångsidiga och omfattande arbete för de dövas sak. I henne fingo de döva en varmhjärtad vän och många äro de sammanslutningar till vilka hon hört och arbetat för, och allt fortfarande verkar än. Redan år 1921 anslöt hon sig till Tammerfors dövas förening och var dess styrelsemedlem i flere år. Efter inflyttningen till Helsingfors har fru Pitkänen hört till Helsingfors dövas förening sedan år 1926. Hon är en av dess verksammare medlemmar, var tidvis med i föreningens programkommittes ledning och är Damklubbens styrelsemedlem och sekreterare sedan år 1942. Fru Pitkänen är en flitigt anlitad föredragshållare och hennes begåvning har kommit till uttryck i hennes många tal och föredrag. Nykterhetsiden omfattar hon varmt och strävar att leda de döva in i ett lyckligare livs fåror. Fru Pitkänen har tillhört nykterhetssällskapet »Surd»s styrelse sedan år 1937, främst som sekreterare och är nu dess ordförande; sedan många år är hon även nykterhetssällskapets resande föredragshållare.

Fru Pitkänen har varit verksam inom Finlands dövas förbund på många sätt, sålunda har hon i flere repriser tillhört centralstyrelsen både som ordinarie medlem och som suppleant. Hon hör även till redaktionskommitten för förbundets organ — Kuurojen Lehti och Kuurojen Joulu — och har för dessa publikationer och andra med föresten, författat många tänkvärda och rätlinjiga artiklar, och hon har även skaldat många vackra dikter och verser. Dessutom har fru Pitkänen för många föreningar författat festpublikationer och festdikter och medverkar även i de hörandes tidskrifter.

Som grundare av Helsingfors dövas kristliga förening har hon tagit verksam del i det andliga livet bland de döva både i Helsingfors och på landsorten.

Katri Pitkänens intresse har även sträckt sig till idrott. Hon är medlem i K.U.L. och Helsingfors Dövas Gymnastik- och Idrottsklubb sedan i det närmaste trettio år.

I de dövas nordiska kongress i Stockholm 1947 medverkade fru Pitkänen som kongressekreterare.

Vidare må nämnas att fru Pitkänens intresse sträcker sig även till Helsingfors Dövas Vänners förening och Finlands lomhördas vårdförbund, vars möten hon flitigt besöker.

För sina tjänster har Seinäjoki Dövas Förening kallat henne till sin hedersledamot.

Tidskrift för Döva ber att få, liksom hennes många vänner och bekanta, sälla sig till gratulanternas skara.

VII Nordiska dövkongressen i Oslo

Den 28 juli—1 aug. samlades c:a 650 deltagare från alla nordens länder i Oslo. Från Finland deltogo följande: Aura och Ole Ahlbäck, Kirsti och Ahti Ahonen, Kaisu Antila, Arvo Arasola, Kalle Holopainen, Matti Kattainen, Urho och Aili Kierimo, Tauno Kuutti, Maria och Urho Lehtimäki, Eeva-Liisa Markola, Martta Murto, Väinö Rapatti, Rakel och Elias Savisaari, Eero Parviainen, Rurik Pitkänen, Rauha Pitkäniemi, Niilo Rannikko, Arvo Sihvola, Kaino Soini, Kaarina Suutari, Juho Talvia, Lauri Vainola, Riitta och Tauno Väisänen, Erkki Yli-Petäys, Ragnar Östman, i allt 31 personer av vilka lejonparten tagit vägen över Åbo—Stockholm. Vid ankomsten till Oslo möttes de av guider vilka ledsagade dem till kongresskansliet i universitetet och därefter till de på förhand beställda och iordningsställda inkvarteringsställena. Man kunde genast konstatera att allt var mönstergillt arrangerat och att allt fungerade klanderfritt. Den officiella kongressen, vars president var herr Nils Gjerstad, själv döv och ordförande i Norges dövas förbund, var också ypperligt arrangerad. De vicepresidenter som skötte sina sysslor turvis voro: Aage Thomsen, Danmark, Lauri Vainola, Finland, Finn Johansen, Norge och Gösta Wiberg, Sverige och som sekreterare fungerade för Norge Alb. Breiteig, R. Hammer och Th. Strömme, för Danmark Hilmer Petersen och Ole M. Plum, för Finland R. Pitkänen och Ragnar Östman och för Sverige Hugo Edenås och Elsa Lukasson. Som tolkar för resp. länder uppträdde för Norge Lars Stokke, Einar Stueland och Gisle Johnson, för Danmark Sofus Kjær, för Finland Arvo Arasola och för Sverige Saga Larsson och Sonja Lindberg.

Nytt för kongressen var att varje land fick 10 röster till förfogande, oberoende av antal representanter. I god tid före kongressen hade representanterna anmälts och Finland representerades av följande 10: Aura Ahlbäck, Kirsti Ahonen, Kaisu Antila, Tauno Kuutti, Eero Parviainen, Niilo Rannikko, Elias Savisaari, Kaino Soini, Tauno Väisänen och Erkki Yli-Petäys medan Norge även hade följande tio: Sven Braathen, Torkel Eikjeland, Olaf Foss, Anders N. Haukedalen, Alf. Melgaard, Ely Myrvang, Eilif Ohna, Karsten Samuelsson, Harald Störkersen och Ragnar Voll. Var och en av de ovannämnda hade således 1 röst och den markerades med en miniatyrflagga i egna landets färger. Danmarks representanter voro Viggo Chr. Hansen, J. P. Nielsen, Sv. D. Petersen, Valdemar Pedersen och Carl A. Petersen, Severiges: Lars Björn, Ivar Borrfors, Svend A. Larsen, Martin Larsson och Alfr. Persson. Här voro rösterna 2 per deltagare och de markerade således av tvenne miniatyrflaggor.

Kongressen började stämningsfullt den 28 juli med gudstjänst i Oslo Domkyrka, som var till trängsel fylld. Kongressens generalsekreterare, pastor Kåre Heftye Skollerud höll ett inledningsanförande och ledde en kör av 6 vitklädda döva flickor. Predikan hölls av pastor Conrad Bonnevie Svendsen över ämnet: »Mig har beskärts all makt i himmelen och på jorden». Efter gudstjänsten föredrog domprosten Dietrichsson domkyrkans historia och förevisade dess värdefulla konstmålningar.

Därefter embarkerades 20 stora bussar utanför kyrkan och deltagarna blev visade omkring i Oslo och dess omgivningar. Höjdpunkten av rundturen var uppehållet på Bygdö som räckte två timmar och där förevisades polarfartyget Fram och Kon-Tiki flotten m.m. Rundturens mål och slutpunkt var Frogneseteren, vars båda restauranger blev fyllda till sista plats för välkomstfesten. Bland hedersgästerna sågs särskilt stadsdirektören i Oslo Rolf Stranger med fru, norska idrottsförbundets president Harald Römcke och nestorn bland Norges dövlärare skolrådet Andersen. Festkommittens ordförande Harry Landen hälsade alla välkomna. Alf Melgaard, ordföranden i Oslo Dövas förening, talade om det nordiska samarbetet och om de dövas sociala och kulturella problem. Han riktade ett särskilt tack till Oslos stadsdirektör Stranger för det storartade stöd som kommit kongressen till del från stadens sida samt tackade även andra som bidragit till kongressens möjliggörande. Till slut tackade kongressens president Nils Gjerstad för den goda trakteringen och den trevliga festen samt önskade framgång för kongressarbetet under de kommande arbetsdagarna.

Återfärden från Frogneseteren skedde på Holmenkollenbanans vagnar och deltagarna fingo tillfälle stifta bekantskap med det vackra panoramat med staden nedanför. En del promenerade den sluttande vägen ned till staden.

Tisdagen den 29 juli skedde kongressens högtidliga öppnande i Universitetets gamla fetstsal som var till trängsel fylld. Kongressens president Nils Gjerstad hälsade välkommen. Kronprins Olav, kongressens beskyddare, hade sänt telegram från Helsingfors till öppningshögtidligheten, likaså hade telegrafiska hälsningar sänts från Norges, Sveriges och Danmarks konungar samt Finlands President. Också vicepresidenterna Aage Thomsen, Danmark, Lauri Vainola, Finland och Gösta Wiberg, Sverige höllo hälsningstal. (Forts.)

HELEN KELLER HÖLL MINNESTALET ÖVER BRAILLE

Stoftet av Louis Braille uppfinnaren av blindskriftalfabetet som bär hans namn, fördes söndagen den 22 juni i procession till Pantheon i Paris. I ceremonin i denna kyrka, där Frankrikes största namn återfinnes på sarkofagerna, deltog bl.a. president Auriol.

Miss Helen Keller, som blev blind, döv och stum vid 19 månaders ålder, men vunnit världsrykte genom sin triumf över ödet och avlagt höga akademiska examina, höll på lördagen ett föredrag om Braille i Sorbonneuniversitetet i Paris.

Den stora amfiteatern i det 700-åriga universitetet var packad med regeringsrepresentanter, professorer, studenter och hundratals blinda med vita käppar, när den nu 71-åriga amerikanska författarinnan tog till orda. För första gången i sitt liv höll hon föredrag på franska. Anledningen till föredraget var hundraårsdagen av blindskriftens uppfinnares, Louis Brailles död.

Helen Keller talade med svag, gäll röst och underströk ofta sina ord med gester. Vanligen konverserar hon på teckenpsråk och ett system av tryckningar mot handen och som »medium» tjänstgör hennes mångåriga följeslagare och hjälpreda, miss Polly Thompson. Ibland dog talarinnans röst bort alldeles och det tycktes kosta henne stor ansträngning att tala. Ehuru hon inte kan uppfatta ljudvågor annat än med känseln dirigerade hon då auditoriet sjöng marseljäsen.

MÖTEN

VASA Dövas förenings föredragsdagar hållas den 4—5 oktober. Samlingsplatsen meddelas vid ankomsten. Red. Pitkänen har inbjudits som talare, för resten av programmet svarar ortens egna för. Programmet börjar på lördag kl. 18. Välkomna! 25 % rabatt å järnvägsbiljetterna ställes i utsikt.

KOTKA Dövas förening håller sina föredragsdagar den 18—19 okt. i samband med föreningens 45-årsjubileum troligen i Kotka arbetarinstituts

lokal, Satamakatu 4, med början på lördag kl. 18 och på söndag kl. 16. Programmet blir gott, bl.a. medverka past. A. Arasola och T. Rikström samt ortens egna krafter. Om möjligt blir det besök i en stor fabrik. Logibeställningar och meddelanden böra sändas i god tid till herr Emil Mattila, Kotka, Ajurik. 4.

IDROTTSNYTT

DÅ »HÄLLEBO» ÅTERINVIGDES. På Hällan i Jakobstad hölls en värdig och högtidlig sportfest då Jakobstads Dövas Idrottsförening fyllde 25 år. I samband med festen återinvigdes efter en omfattande renovering och utvidgning föreningens sportstuga, som därvid erhöll det nya namnet »19 Hällebo 52».

Festdeltagarna avnjöt till först en festsupe, varefter JDIF:s ordförande M. Hellöre hälsade alla närvarande, icke minst de tillstädeskomna rikssvenska och andra ländernas turister, välkomna. Svenskarnas gratulationer frambars av IF Rasks ordf. Allan Marklund, som till 25-åringen överräckte ett förnämligt tennfat med bild av Skellefteå stads kyrka och IF Rasks' klubbmärke. Vidare framförde ortsföreningen sina gratulationer. Viceordf. Anton Hellöre höll invigningstalet och förklarade stugan öppnad för alla ödeskamrater. JDF:s ordf. K. Mattsson föredrog en kort historik om stugans uppkomst och öden samt redogjorde för renoverandet av densamma.

JDIF mötte också IF Rask i fotboll i vänskapsmatch på Korsgrundet i Jakobstad. JDIF segrade till allmän överraskning med 3—0 (1—0), trots total oträning. Bästa man i JDIF var Kurt Hanhikoski (Nordens klippa) och i Rask centern.

Efter fotbollsmatchen arrangerades en bordtennisturnering i A och B-klasser. Resultat: A-kl. 1) B. Lind, Sverige 10 p.; 2) B-E. Södergård, Vasa 9 p.; 3) M. Hellöre, Jakobstad 5 p.; B-kl. 1) J. Kallio, T:hus 9 p.; 2) P. Lindberg, J:stad 8 p.; 3) O. Sandström, d:o 7 p. *B.L.*

NORDISKA mästerskapen i fri-idott höllos i Oslo den 29—30 juli. Finland kunde tyvärr inte sända några deltagare och uteblev sålunda helt. Resultaten blevo:

100 m. 1) Pedersen, Norge 11,5; 2) Engström, Sverige 11,5. 400 m 1) Engström, S. 53,5; 2) Jacobsen, Danmark. 1500 m 1) Gjösen, N. 4.25,8; 2) Johansson, S. 4.28,7. 5000 m 1) Johansson, S. 16.27,0; 2) Smedsgård, N. 16.27,2; Kula 1) Öman, S. 11.64; 2) Åström, S. 11.42. Diskus 1) Åström, S. 35.86; 2) Grytnes, N. 34.76. Spjut 1) Öman, S. 60,52; 2) Vik, N. 43.97. Höjdhopp 1) Grytnes, N. 170, 2) Axberg, S. 165. Stavhopp 1) Pedersen, N. 275. Längdhopp 1) Samsöe, D. 626; 2) Grytnes, N. 624. Stafett 1500 m 1) Danmark 3.41,2; 2) Norge 3.42,8; 3) Sverige 3.48,2. Nationstävling 1) Norge 48 p. 2) Sverige 43 p. 3) Danmark.

NYTT VÄRLDSREKORD i 3000 m löpning har satts av tysken Gunter Wöller med tiden 8.38,2. Det gamla var på 8.43,2 och innehades av Olle Johansson, Sverige.

NYTT VÄRLDSREKORD I STAVHOPP har satts i Jyväskylä av Erkki Keski-Levijoki med 3.54 cm. I nästa nummer skola vi komma med utförlig resultatförteckning från mästerskapen i Jyväskylä.

FAMILJENYTT

75 år fyllde den 17 augusti fröken LYDIA FORSMAN i Helsingfors. Efter att ha genomgått Borgå teckenskola arbetade hon som hemsömmerska i många bildade familjer och de senaste åren på Diakonissanstalten i Helsingfors. I Helsingfors dövas förening har hon varit medlem i 53 år och är sålunda en av dess trognaste medlemmar och i dess syförening har hon flitigt medverkat. Hon är också en av damklubbens ivrigaste medlemmar och har nu blivit dess hedersmedlem. Hon är en gudsfruktig och älskvärd dam, som ofta tar flitigt del i Bibelkretsens möten.

DÖDSFALL. Pensionerade fabriksarbeterskan Maria Elisabet Finnilä, Skutnäs avled lugnt och stilla den 12 juli i en ålder av 71 år. Närmast sörjes och saknas hon av barn och barnbarn.

KUUROJEN LEHTI
Tidskrift för Döva

Utgivare: *Finlands Dövas förbund r.f.*
Huvudredaktör: *Urho Kierimo,* Åbo, Dövskolan. Tel. 11 490.
Red. sekr.: *Rurik Pitkänen,* Helsingfors, Elisabetsg. 27 E 10. Tel. 38 154.
Svenskspr. red.: *Börje Ahlbäck,* Helsingfors, Stora Robertsg. 1 A 5. Tel. 24 159.
Expedition: Helsingfors, Elisabetsg. 27 E 10. Tel. 38 154. Postgiro: 6825.
Prenumerationspris 1952: 1/1 årg. mk 400:—, till utlandet mk 500:—.

KUULUMISIA JÄRVENPÄÄN KURSSEILTA

Järvenpään raamattukurssit ovat tuoreessa muistissa.

Ihanaa oli siellä olla ja ammentaa päivästä päivään elävää vettä autuuden pohjattomista lähteistä.

Saimme siellä hetkittäin olla ikäänkuin kirkastusvuorella saamassa uusia voimia elämän matkalle, sen vaivoihin ja kiusauksiin.

Kun nyt jälkeenpäin muistelee niitä yhteisiä hiljaisia hetkiä, täyttää kaipuu sydämen. Kunpa voisimme aina pysyä lähellä Jeesusta elämän ja kuoleman Herraa.

Omat pappimme, Sisar Eva Malmila ja kuurot itse pitivät ohjelmaa, joka oli hengellistä elämää syventävä ja tähtäsi ylöspäin. Myös muutamat kuulevat puhuivat.

Me jokainen tarvitsemme Jeesusta Kristusta elämämme oppaaksi, sillä ilman Häntä ja hänen armoaan joudumme hukkaan.

Raamattutuntien y.m. lomassa oli ulkoilua y.m.

Kuurot r.y:n 10-vuotisjuhlaan, jota vietettiin opiston suojissa.

Miellyttävän ja antoisan viikon, jonka aikana vuoroin opiskeltiin, istuskeltiin opiston suurilla pääportailla ja puutarhassa päivää paistattamassa ja lörpöttelemässä, pelattiin lentopalloa, uitiin ja retkeiltiin j.n.e. päätti lopettajaisjuhla, jossa myös opiston opettajia ja muiden kurssien osanottajia oli mukana. Ohjelman aikana pidetyissä puheissa (johtaja Tuominen, rva Pitkänen ja toim. Pitkänen) kosketeltiin erikoisesti, miten tärkeää olisi aina saada todellista ymmärtämystä syntymään kuurojen ja kuulevien välille keskinäisen kanssakäymisen helpoittamiseksi. Joht. Tuominen lausui kauniissa puheessaan mm. että tällaiset lomakurssit osaltaan edistävät kuurojen maailman tuntemusta kuulevien parissa eri puolilla maata.

Ohjelmassa oli edelleen »Kansalaislaulu» joka kuulevien laulajien ja kuurojen viittomakuoron yhteisesityksenä sykähdytti mieliä. Lausuntana esitettiin Larin-Kyöstin »Kuurojen laulu». Kurssin puolesta esitettiin päättäjäistilaisuudessa kiitokset luennoitsijoille ym. ja ojennettiin rouville Pitkänen ja Vilhunen ruusukimppu. Olipa laadittu kurssista ja sen osanottajista kronikkakin, jolle aikansa naurettiin. Esitettiin näyttämöllä pieni hupailu ja lopuksi päätettiin tilaisuus »Karjalaisten laululla». Ja sitten pian lähdettiinkin. Seuraavana päivänä alkoi maat. tekn. Väisälän johdolla maataloudellinen pikakurssi.

Jatkukoon Liiton kurssitoiminta suotuisissa merkeissä. *Osanottaja.*

H.K.Y:n NAISKERHON 40-VUOTISJUHLA JA NAISTEN PÄIVÄT HELSINGISSÄ

Huhtikuun 5—6 päivinä vietti Helsingin Kuurojen Yhdistyksen Naiskerho naisten päiviä 40-vuotisjuhlamerkeissä.

Päivien kohokohta, 40-vuotisjuhla, vietettiin lauantaina 5 p:nä HKY:n juhlasalissa. Kutsuvieraiden joukossa nähtiin mm. kerhon vanhimmat jäsenet, jotka tervetuliaisiksi kukitettiin, tarkastaja Palomaa, maisteri Heikel ja HKY:n puheenjohtaja Karilas. Sali oli täyttynyt juhlivasta yleisöstä, kun puheenjohtajamme, rva Ida Mouton lausui läsnäolevat juhlijat tervetulleiksi. Monivuotiselle puheenjohtajalle ojennettiin kukkia. Tervehdyspuheen jälkeen lausui rva Aura Ahlbäck Katri Pitkäsen kirjoittaman, Naiskerholle omistetun juhlarunon. Juhlapuheen piti rva Katri Pitkänen kosketellen puheessaan mm. naisen asemaa yhteiskunnassa. Mieliinpainuvan ja opettavaisen puheensa hän lopetti sanoihin: »Naisen työ ei ole pientä ja mitätöntä. Jokaisella on oma tehtävänsä yhteiskunnassa ja jokaisesta hyvin tehdystä työstä saamme siunauksen.»

Väliaikana kutsuvieraat johdettiin antoisaan kahvipöytään, jossa lyhyt tauko kului liiankin nopeasti menneitä muistellen.

Väliajan jälkeen laulettiin sisar Eevan johdolla virsi. Sitten seurasi mielenkiintoinen katsaus kerhon toimintaan ajalla 1912—1952, jonka oli koonnut rva Ida Mouton. Tästä hauskasta yhteenvedosta kävi ilmi, että kerho oli aloittanut toimintansa jo v. 1910, mutta virallinen toiminta alkoi 11 päivänä helmikuuta 1912, jolloin valittiin ensimmäinen kerhon johtokunta. Sen muodostivat puheenjohtajana Olga Stadius, sihteerinä Alma Sundvall ja muina jäseninä E. Talvia, Olga Aulanko ja I. Oljemark. Rouva Stadius heilutti puheenjohtajan nuijaa viisi vuotta. Hänen jälkeensä ovat puheenjohtajat vaihdelleet, mutta ennätyksen on saavuttanut nykyinen puheenjohtajamme rva Mouton, joka on reippaasti työskennellen ollut johdossamme 16 vuotta.

Ohjelmassa seurasivat tervehdykset. Tarkastaja Palomaa toi tervehdyksen Kuurojen Ystävät r.y:ltä. Hän lausui kiitoksensa kerhon toiminnalle ja toivapaata ohjelmaa. Rovasti Myyryläinen oli johtamassa kurssia tänä vuonna.

Ensi vuonna, jos Jumala suo, pidetään nämä kurssit heinäkuun alkupäivinä.

Toivottavasti kuurot taas runsaslukuisasti saapuvat sinne virkistymään Jumalan sateen alle, tapaamaan kohtalotovereitaan ja hiljentymään ikuisten iäisyyskysymysten edessä. *Mukana ollut.*

votti Jumalan siunausta edelleenkin. Maisteri Sigyn Heikel toi terveiset ja onnittelut rva Olga Stadiukselta, koska tämä ensimmäinen puheenjohtajamme oli sairautensa takia estynyt tulemasta juhlaamme. Sähkeitä, jotka rva Aura Ahlbäck luki, olivat lähettäneet Pietarsaaren Naiskerho, majuri Kruhse ja kapteeni Timonen, Marttayhdistyksen puolesta Greta Bjurström ja Ranghild Hytönen. Edelleen onnittelivat naiskerhoa herra Sandblom Helsingin Shakkikerhon, rva Pitkänen Raittiusseura Surd'in, herra Helenius Heron, herra Levänen Nuorten Kerhon ja herra Miettinen Bridge-kerhon puolesta, neiti Lyydia Forsman, Vaasan kuurojen naiskerho, Tampereen kuurojen naiskerhon onnittelut ja kukkaset toi rva Koskela ja Turun Naiskerhon onnittelut rva Liisa Lundberg.

Arvokas juhla päättyi yhteisesti laulettuun Maamme-lauluun.

Varsinaiset naisten päivät alkoivat sunnuntaina 6 päivänä klo 11 aloitetulla jumalanpalveluksella kuurojen kirkossa. Saarnan piti rovasti Louhivuori sisar Eevan toimiessa tulkkina. Jumalanpalveluksen jälkeen siirryttiin yhdistykselle, jossa emännät odottivat ruokavieraita täyden ja suuren soppakattilan kera.

Klo 13 alkoi sitten esitelmätilaisuus naisille. Tilaisuuden aloitti nuorten kuoro laulaen Hilja Ahlbäckin johdolla »Kun nuoruuden aika on ruusuinen . . .» Rva Mouton toivotti vieraat tervetulleiksi tähän yksinomaan naisille järjestettyyn tilaisuuteen. Sitten saimmekin heti kuulla toisen päivän antoisista esitelmistä. Rva Nortia oli esitelmänsä aiheeksi valinnut Nainen ja rakkaus. Hän havainnollisti esitelmänsä piirroksilla saaden kuulijat koko ajan mielenkiinnolla seuraamaan mukana. Välipalana nautittiin kerhon tarjoamat kahvit ja kun oli laulettu yhdessä »Kodin kynttilät», olivat kaikki jo vireällä mielellä seuraamaan uutta esitelmää. Rouva Louhivuori esitelmöi meille naisen asemasta kodissa ja kodin ulkopuolella. Kiitollisin mielin otimme vastaan tämänkin esitelmän suomat opit ja ojennukset. Esitelmöitsijöille ojennettiin kukkia. Tulkin tehtävistä suoriutui vanhaan tapaan onnistuneesti sisar Malmila.

Lopettajaiset vietettiin saman päivän iltana yhdistyksellä alkaen klo 19. Puheenjohtaja toi tervehdyspuheessaan julki ilonsa sen johdosta, että meillä todella on naiskerho, jossa saamme kokoontua arkisen aherruksen keskeltä piristäytymään ja saamaan henkistä ravintoa. Hän kiitti kaikkia, jotka ovat myötävaikuttaneet juhlien onnistumiseen. Rva Mouton kohdisti kiitoksensa myöskin kaikille naiskerhoille, jotka olivat muistaneet juhlivaa kerhoamme joko lähettämällä edustajansa tai sähkeen. Juhlien yliemäntänä toiminut rva Sandblom sai myös kiitoksen sanoja osakseen. Rva Aura Ahlbäck vastasi puheeseen kiittäen puheenjohtajaamme, joka heikosta terveydestään huolimatta on jaksanut olla mukana.

Sitten seurasi esitelmä Aurora Karamzin'ista, jonka esitti reippaasti rva Aura Ahlbäck. Hän kertoi naisesta, jonka hyvillä töillä on ollut siunausta. Lainaamme tähän Aurora Karamzin'in paarien äärellä lausutut sanat: »Hän oli köyhien apu, murheellisten lohdutus, nuorten tuki, vanhojen esimerkki ja maansa kunnia.»

Arvokkaan esitelmän jälkeen siirryttiin kevyempään, illan »kohokohtaan». Saimme kuulla miehisten miesten suista totuuksia, eli miesten mielipiteitä naiskerhosta. Kolme miestä uskaltautui areenalle, hrat Eino Karilas, Bruno Mouton ja Torsten Rikström, joka esitti sanottavansa serenaadin muodossa.

Onnistuneiden päivien lopettajaissanat esitti rva Ida Mouton. *AJ*

KUUROJEN AMMATTIKOULUUN

on hyväksytty seuraavat uudet oppilaat:

Pauli Airaksinen, Nilsiä, Eero Asikainen, Ylistaro, Inga Hietaniemi, Perho, Matti Jokinen, Jämsänkoski, Laura Karjalainen, Kestilä, Kerttu Kleimola, Vöyri, Olavi Koivula, Karvia, Matti Kontkanen, Ruokolahti, Lauri Makkonen, Savonlinna, Oiva Nahkiaisoja, Ylitornio, Irma Nieminen, Tampere, Martta Niinikangas, Teisko, Jalo Nuolikoski, Purmo, Anja Onatsu, Muhos, Pentti Pelkonen, Pyhäjoki ja Ilmari Poutiainen, Vehmersalmi.

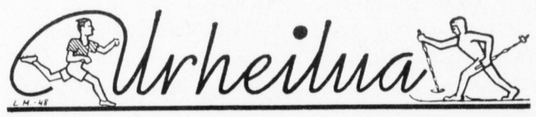

POHJOISMAISET VAPAAURHEILUMESTARUUSKISAT

pidettiin Oslossa heinäk. 29—30 p:nä. Suomalaiset olivat — ikävä kyllä — poissa. Tulokset:

100 m: 1) Pedersen, Norja 11,5; 2) Engström, Ruotsi, 11,5; 3) Samsöe, Tanska 12.0.

400 m: 1) Engström, Ruotsi, 53,5; 2) Jacobsen, Tanska (?).

1500 m: 1) Gjösen, Norja 4.25,8; 2) Johansson, Ruotsi, 4.28,7; 3) Smedsgård, Norja 4.28,7.

5000 m: 1) Johansson, Ruotsi 16.27,0; 2) Smedsgård, Norja 16.27,2; 3) Gjöen, Norja 16.30,0.

Kuula: 1) Öman, Ruotsi, 11.64; 2) Åström, Ruotsi; 11.42; 2) Smedsgård, Norja (?).

Kiekko: 1) Åström, Ruotsi 35.86; 2) Grytnes, Norja 34.76; 3) Öman, Ruotsi 33.68.

Keihäs: 1) Öman, Ruotsi 60.52; 2) Vik, Norja 43.07; 3) Siko, Norja 41,82.

Korkeus: 1) Grytnes, Norja 170; 2) Axberg, Ruotsi 165; 3) Trap, Tanska 155.

Seiväs: 1) Pedersen, Norja 275.

Pituus: 1) Samsöe, Tanska 626; 2) Grytnes, Norja 624; 3) Koppen, Norja 590.

1500 m viesti: 1) Tanska 3.41,2; 2) Norja 3.42,8; 3) Ruotsi 3.48,2.

Eri maiden saamat pisteet: 1) Norja 48; 2) Ruotsi 43; 3) Tanska.

POHJOISMAISET AMPUMAKILPAILUT

pidettiin Östreheimin ampumaradalla Oslossa. Matti Kattainen, Tampereelta, ilmoittautui ampumapaikalla osanottajaksi ja vaikka hän ei 7 vuoteen ollut pidellyt kivääriä kädessään, tuli hän 3:nneksi. Kunnioitettava saavutus! Tulokset:

300 m (25 laukausta kansainväliseen tauluun); 1) A. Snitt, Ruotsi, 200 p.; 2) A. Haukedalen, Norja 190 p.; 3) Matti Kattainen, Suomi 189 p.

300 m (15 lauk. 3 asennosta): 1) A. Snitt, Ruotsi, 91 p.; 2) A. Gusfre, Norja 88 p.; 3) Matti Kattainen, Suomi 77 p.

Palkinnot jaettiin läheisessä ampumapaviljongissa, minkä jälkeen seurasi hyvä päivällinen iloisen ja toverillisen tunnelman vallitessa.

POHJOISMAISET UINTIKILPAILUT

pidettiin kongressin aikana ja olivat tulokset seuraavat:

100 m vapaa: 1) F. Larsen, Tanska 1.04,2; 2) S. Hasselrot, Ruotsi, 1.09,5; 3) R. Johnson, Ruotsi 1.15,5.

200 m rinta: 1) S. Carlsson, Ruotsi 3.23,4; 2) B. Axberg, Ruotsi, 3.26,3; 3) K. Moormägi, Tanska.

100 m selkä: 1) H. Kjöllberg, Norja 1.32,6; 2) F. Bruun, Tanska 1.35,4; 3) S. Carlsson, Ruotsi 1.36,3.

400 m vapaa: 1) F. Larsen, Tanska, 6.06,0; 2) S. Hasselrot, Ruotsi 6.06,1; 3) K. Moormägi, Tanska.

3×100 m: 1) Tanska 4.18,7; 2) Ruotsi 4.26,6; 3) Norja 4.32,4.

Naisten tulokset:

100 m vapaa: 1) Lena Ravn, Tanska, 1.33,2; 2) D. Hedebroe, samoin 1.40,5.

200 m rinta: 1) Birte Jensen, Tanska 3.45,2; 2) R. Mathisen, Norja 3.57,8.

100 m selkä: 1) L. Rasmussen, Tanska 1.38,8; 2) Lena Ravn, samoin 1.53,9.

3×50 m: 1) Tanska 2.16,3; 2) Norja 3.31,8.

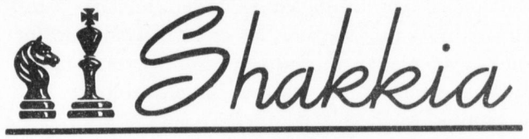

Turun kuurojen Shakkikerho järjestää kansallisten pikaturnauskilpailujen päättäjäisiltaman arvokkaalla ohjelmalla syysk. 13 p:nä klo 19. (7) kuurojen yhdistyksellä.

Turun kuurojen Shakkikerho järjestää syysk. 14 p:nä klo 9 kolmen (3) kaupungin Shakkikerhon välisiin B luokan pokaaliotteluihin nim. Turku, Helsinki ja Tampere, kaksimiehisen (2) joukkueen.

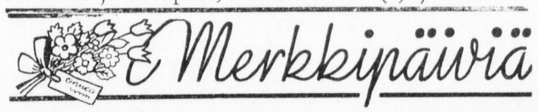

Kesäkuun 5 p:nä täytti Hyvinkään Åvikissa neiti TILDA VASSI 70 vuotta. Neiti Vassi on syntynyt Vesilahdella torpparin tyttärenä. Käytyään Turun koulun, mistä pääsi 1902, nuori Tilda palasi kotiin äidin avuksi. Torppa oli lunastettu itsenäiseksi taloksi ja työtä riitti jokaiselle. Kun Tilda osoitti erityistä taipumusta käsitöihin ja kankaankudontaan, hänelle järjestyi tilaisuus osallistua kuulevien kanssa erilaisille tämän alan kursseille. Kuurojen käsityönäyttelyssä neiti Vassi v. 1911 sai 2. palkinnon koruompelusta ja palkintoa seuranneen kauniin hopeisen mitalin. Vesilahden maamiesseuralta tuli käsitöistä 1. palkinto v. 1937 ja Vesilahden maatalousnäyttelystä samana vuonna 3. palkinto. Vieläkin tämä tyytyväinen vanhus Åvikissa uskollisesti istuu rukkinsa äärellä kehräten tasaista, kaunista lankaa. Neiti Vassi on myös aikanaan kuulunut Kuurojen Lehden avustajakuntaan.

75 vuotta täytti neiti LYDIA FORSMAN elok. 17 p:nä Helsingissä. Käytyään Porvoon viittomakoulun hän elätti itseänsä kotiompelijana monessa sivistysperheessä ja sitten loppuikänsä Diakonissalaitoksen heikkomielisten lasten kodissa. Hän on ollut HKY:n uskollisimpia jäseniä 53 vuotta. Osallistunut ahkerasti HKY:n ompeluseuran toimintaan. Ollut Naiskerhon innokkaana jäsenenä ja tullut kutsutuksi sen kunniajäseneksi. Hän on uskonnollismielinen ja herttainen vanhus, joka myös ahkerasti käy Raamattupiirin lukuilloissa.

75 vuotta täyttää rouva MAIJU LINTULA o.s. Mikonsaari syyskuun 21 p:nä Helsingissä. Hän on käynyt Porvoon viittomakoulun, jonka päätettyään palasi kotiinsa Lappeenrantaan. Vanhempiensa kuoleman jälkeen hän muutti Helsinkiin, jossa liittyi HKY:n jäseneksi, käyden ahkerasti ompeluseuran kokouksissa. Tultuaan valituksi Oulaisten parantolan

emännäksi hän joutui parin vuoden kuluttua naimisiin kuulevan miehen kanssa. Toistakymmentä vuotta naimisissa oltuaan hän otti avioeron ja muutti jälleen asumaan Helsinkiin siskojensa luokse. Toivotamme hiljaiselle ja ystävälliselle 75-vuotiaalle onnea ja Jumalan siunausta.

70 vuotta täyttää lokakuun 1 p:nä opettajatar, rouva MANDI TIILI Lauritsalassa. Rouva Tiili on ollut aikoinaan Lappeenrannan Kuurojenyhdistyksen puheenjohtajana monta vuotta. Hän viettää syntymäpäiväänsä veljensä luona Sulkavalla. Sydämelliset onnittelumme.

Kokouksia

VARKAUDEN Kuurojenyhdistyksen 5-vuotisjuhla ja esitelmäpäivät pidetään syysk. 20—21 p:nä. Tutustumisretki Varkauden suutiin tehdaslaitoksiin on lauantaina klo 12. Iltajuhla alkaa klo 18 hyvällä ohjelmalla. Mm. hra Parviainen kertoilee ulkomaanmatkansa nähtävyyksistä ja esittää heijastuskuvin Ruotsia ja Norjaa.

Sunnuntaina 5-vuotisjuhla alkaa klo 13 arvokkaalla ohjelmalla. Puhujina mm. Pitkänen, Antila, Happonen ym. Tervetuloa!

KOKKOLASSA pidetään esitelmäpäivät syyskuun 27—28 p:nä Seurakuntatalossa, alkaen lauantaina klo 18. Hyvä ohjelma. Kaikki tervetulleita.

LAHDEN Kuurojenyhdistyksen esitelmäpäivät ovat syysk. 27—28 p:nä Yhteiskoululla. Puhujiksi ovat lupautuneet hra Urho Lehtimäki Turusta ja mahdollisesti Arvo Arasola. Alkaa lauantaina klo 19.

VAASAN Kuurojenyhdistyksen esitelmäpäivät pidetään lokak. 4—5 p:nä. Kokoontumispaikasta ilmoitetaan perillä. Puhujaksi on pyydetty toimittaja R. Pitkänen, muusta ohjelmasta vastaavat vaasalaiset itse. Ohjelma alkaa lauantaina klo 18. Tervetuloa lakeuksien kaupunkiin. 25 % rautatiealennusta toivotaan.

RAUMAN Kuurojenyhdistyksen esitelmäpäivät pidetään lokak. 11 p:nä lauantaina klo 18 ja jatkuvat 12 p:nä Partiotalossa. Hyvä ravintola ja ohjelma.

KOTKAN K.m. yhdistyksen esitelmäpäivät ja 45-v. juhla pidetään lokak. 18—19 p:nä mahdollisesti Kotkan työväenopiston huoneustossa Satamakatu 4. alkaen lauantaina klo 18 ja sunnuntaina klo 16. Ohjelma taatusti hyvä, mm. esiintyvät past. A. Arasola ja hra T. Rikström sekä paikkakunnan voimat. Mahdollisesti sunnuntaina on tutustumiskäynti eräässä suuressa laitoksessa. Majoitustilaukset ja tiedustelut olisi hyvissä ajoin esitettävä hra Emil Mattilalle, os. Kotka, Ajurink. 4.

KARJALAISTEN kuurojen heimopäivät pidetään *Helsingin* Kuurojen Yhdistyksen huoneustossa Liisank. 27 A 8 *lokakuun 18—19 p:nä,* alkaen lauantaina klo 19 vaihtelevalla ja hyvällä ohjelmalla. Sunnuntaina aamupäivällä on jumalanpalvelus kuurojen kirkossa, jossa saarnaa rovasti Myyryläinen. Sen jälkeen jatkuu ohjelma kahvitarjoilun yhteydessä HKY:n huoneustossa.

Majoituksesta on jokaisen itse huolehdittava. Yhdistyksen huoneustossa on saatavana rajoitettu määrä majoituksia, joita on etukäteen tilattava osoitteella: Helsingin Kuurojen Yhdistys, Liisank. 27 A 8.

Tervetuloa karjalaiset kuurot ympäri Suomea omille heimojuhlille.

Kotimaasta

TOIMITUS katsoo ettei ole syytä enempää jatkaa sananvaihtoja lehtemme palstoilla asiasta, joka otsikolla »Älkää parjatko . . .» ja »Vastinetta» tuli selostetuksi puolin ja toisin. Parasta antaa tällaisten juttujen painua unhoon ja yrittää ylläpitää keskinäistä hyvää sopua mahdollisuuksien mukaan. Parempihan on laiha sovinto kuin lihava riita.

KUOLLUT. Opettaja, rouva *Valva Kekoni* (o.s. Sirola) kuoli elokuun 13 p:nä Muuramessa. Hän oli syntynyt 1873 Otavassa. Elämäntyönsä rva Kekoni suoritti Jyväskylän kuurojenkoulussa, missä hän liki neljäkymmentä vuotta toimi erittäin pidettynä opettajana. Vuonna 1941 rva Kekoni siirtyi eläkkeelle, seuraten kuitenkin yhä lämmöllä hänelle niin läheistä työtä kuurojen hyväksi.

HELSINGIN Kuurojen Yhdistyksen Naiskerhon 40-vuotisesta toiminnasta esitti rva Ida Mouton kerhon 40-vuotisjuhlassa seuraavaa:

Koska olemme seisahtuneet HKY:n Naistenkerhon 40-v. merkkipaalulle, haluan lyhyesti esittää kerhomme tähänastisen toiminnan.

Lukiessani pöytäkirjoja tein sen huomion, että kerhomme juuret juontavat alkunsa jo vuodelta 1910 12 p:nä helmikuuta, joskin 2 vuoden aikana ei ole pidetty pöytäkirjaa. Vasta 1912 alettiin panna asiat paperille. Vaikuttaa siltä kuin Helsingin Kuurojenyhdistyksen silloinen ompeluseura olisi ollut kerhomme itu. Tämän idun kasvamiseen vaikutti myös sanomalehdissä kerrotut kuulevien naisjärjestöjen aatteet ja kokousselostukset. Kuurot naiset tunsivat myös voimakasta henkisen kehittymisen tarvetta ja sen pakottamana he perustivat tulisieluisen rva Olga Stadiuksen innoittamana Helsingin Kuurojen Naisyhdistyksen maalisk. 11 p:nä 1912. Ensimmäiseen johtokuntaan kuuluivat rva Olga Stadius puheenjohtajana ja rahastonhoitajana, Alma Sundvall-Sulka sihteerinä ja muina jäseninä olivat rvat Eeva Talvia, Olga Aulanko ja nti Irene Oljemark-Karlsson — nyttemmin jo vainaja. V. 1915 HKY:n johtokunta vahvisti nti Ida Vanamon naisyhdistykselle laatimat säännöt. Jäsenmaksu oli 25 penniä vuodelta ja se kokoontui kerran viikossa, keskiviikkoisin.

Kerhomme toiminta jakaantuu kahteen aikajaksoon. Ensimmäinen kesti vuoteen 1917, jolloin sen toiminta tyrehtyi ulkonaisista syistä. Elettiinhän uhkaavaa aikaa, joka Suomen historiasta on meille tuttua. Kerho nukahti, mutta pohjalla kyti tuli, mikä v. 1928 leimahti uudelleen liekkiin lämittämään HKY:n naisjäsenten mieltä. Uudella nimellä HKY:n Naistenkerho alkoi se jälleen toimia, mutta ohjissa aivan uudet henkilöt, jotka ottivat päämääräkseen kuurojen naisten henkisen valveutumisen kehittämisen.

Alussa ensimmäinen naisyhdistys huolehti pääyhdistyksen tarjoilun hoitamisesta ja kesäisin Satulinnan ravintopuolesta yhdessä sen emännän Sofia Anderssonin kanssa. Kerho osti myös pääyhdistykselle pöytäliinoja, auttoi sitä myös rahallisesti näyttämötarpeiden hankkimisessa. Saipa Åvik-kotikin siltä 25:— seinäkellon ja kattolampun ostoa varten v. 1914.

Jo perustamisvuonna alkoi naisyhdistys jakaa jäsenilleen kesävirkistysrahaa, jota tapaa on ylläpidetty, kunnes joku vuosi sitten lopetettiin, kun se alkoi tulla kerholle raskaaksi inflaation takia ja jäsenluku kasvoi niin, ettei kaikkia voitu tyydyttää.

Kursseja on ollut ensinnä Anna Nyströmin johtamat luennot ravintoarvoista. Rouva Sigrid Heikelin v. 1917 johtamat tallukkakurssit, Helsingin Kuurojen Auttajayhdistyksen kustannuksella on saatu neljät kotitalous- ja ruuanlaittokurssit. Ensimmäiset 2 olivat 1941 Marttojen kotitalouskoulussa Annankadun kansakoulussa ja toiset kaksi Helsingin kotitalouslautakunnan keittokoulussa Mäkelänkadun varrella. Edelleen on yllämainittu yhdistys järjestänyt kerhollemme pari huviretkeä viime kesinä. Tällä hetkellä Helsingin suomalainen seurakunta on järjestänyt 20:lle nuorelle naiselle talouskurssit ym. siihen sisältyvää omassa uudessa seurakuntatalossaan Meritullinkadun varrella. Nämä nuoret ovat melkein kaikki kerhon jäseniä, joten hyöty on luettava kerhon tiliin. Paljon ennen näitä oli kerho järjestänyt kiintoisan voileipäkurssin rva Oljemarkin johdolla. Useita terveydenhoidollisia esitelmiä on pitänyt diakonissamme Eeva Malmila.

Tait. L. Mikkolan piirtämä Naiskerhon merkki.

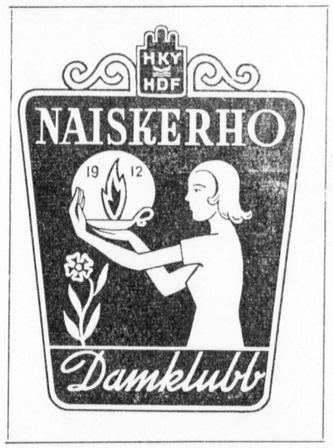

Omiemme lisäksi on meillä vieraillut monta arvokasta esitelmöitsijää kuulevista, esimerkiksi rvat Hytönen ja Bjurström, joka on ruotsinkielisessä Marttojen Åttan-kerhossa puheenjohtajana, Ester Karilas, tohtorit Rakel Jalas, Salme Wichman, Odac Stadius, maist. Laina Sirelius, rva Hårdt, Arla Pohjanpää, Hilja Huttunen ja rva Olsonen. Myös pastori Paljakka ja kirkkoherran rva Louhivuori. Unohtaa emme myöskään saa edesmennyttä ensimmäisen pappimme rouvaa Helmi Nybergiä eikä maist. Sigyn Heikeliä, joilla myös on hyvä panos esitelmien sarjassa.

Olemme suuressa kiitollisuudenvelassa myös ruotsinkielisten Marttojen Åttan-kerholle, kun se on järjestänyt seitsemänä vuonna helmikuussa omassa huoneustossaan meille arvokkaita juhlia, jollaisia vain Martat osaavat.

Retkiä on tehty Elannon leipätehtaaseen ja Topeliusmuseoon ja käyty kaasulaitoksellakin kaasuhellojen käsittelyä oppimassa. Kerran olimme maist. Heikelin puutarhamajalla hänen kesteissään ja rva Sedlerin luona Trassmossassa.

Olin unohtaa, että 2 nuorempaa kerhon jäsentä saivat kerran apurahaa kerholta viettääkseen Marttojen kesäsiirtolassa Hasselön saaressa lomaa ja samalla ottaakseen osaa sikäläisiin kursseihin.

Kun alotimme 1928, oli meillä perintönä edelliseltä naisyhdistykseltä vähän yli 2.000 mk. Pikkuhiljaa olemme kasvattaneet sitä, niin että se viime vuonna oli 60.000 mk paikkeilla. Viime vuonna uudistimme tällä summalla ja vielä entisen ompeluseuran lahjoittamilla lisärahoilla kahvihuoneen. Uudistus nieli 97.000 mk. Nyt meillä ei ole rahaa, mutta olemme onnelliset, kun annoimme kaikki takaisin yhdistykselle, jonka jäsenistön myötävaikutuksella rahaa kokosimme. Kiitos kaikille.

Puheenj. ovat olleet: Olga Stadius 5 v., Anna Nyström 1 v., Lyyli Färdig 1 v., Mandi Elovaara 2 v., Ellen Månsson 1 v., Laina Vainola 4 v. ja Ida Mouton 16 v.

Sihteereinä: Alma Sundvall-Sulka 2 ½ v., Ida Vanamo 3 v., Sigyn Heikel 1 ½ v., Elli Virtanen 1 v., Ida Mouton 1 v., Lyyli Färdig 1 v., Laina Vainola 6 v., Aura Ahlbäck 2 v., Katri Pitkänen 6 v., Helvi Tolpo 1 v., Anni Jokelainen 5 v.

Rva Solveig Karilas on ollut rahastonhoitajana yhtäjaksoisesti 17 v.

Kunniajäseniä ovat: O. Sadius, S. Heikel, S. Karilas ja I. Mouton.

MUSTALAISET röyhkeinä Toholammilla, otsikoi Kokkolan lehti uutisensa ja jatkaa:

»Perjantaina illalla n. klo 17 saapui 4 kuormaa mustalaisia Toholammin Silverbergiin mv. Otto Kalliokankaan taloon, asettuen heti taloksi. Talon emäntä haki avukseen naapurista kuuron *Väinö Lassilan,* joka kehoitti mustalaisia lähtemään pois. Tästä kutsumattomasta vieraasta eivät mustalaiset tykänneet, vaan hyökkäsivät Lassilan kimppuun. Syntyi kova käsikähmä, jossa Lassila kamppaili neljää mustalaismiestä vastaan, jotka yrittivät parhaansa. Lassilan käytettyä tarmokkaasti nyrkkejään oli romaanien pakko poistua talosta, saatuaan kukin oman osansa Lassilan jakelusta.»

KIITÄN sydämellisesti kaikkia niitä, jotka muistivat minua niin monin eri tavoin täyttäessäni 70 vuotta.

Maria Emilia Aitto-oja.

KIITOS. Pyydän täten esittää parhaimmat kiitokset kaikille, jotka muistivat minua täyttäessäni 70 vuotta.

Vihtori Mäkelä.

KIITOS. Sydämelliset kiitokset Helsingin Kuurojen Yhdistykselle, Naiskerholle, kuuroille ja kuuleville ystäville, jotka yllättivät minua adresseilla, rahalahjoilla, kauniilla kukilla, sähkeillä ja onnittelukirjeillä täyttäessäni 75 vuotta.

Mirjam Sedler.

SYDÄMELLISESTI kiitän SKUL:n hallitusta, Tampereen Kuurojen Yhdistystä, Tampereen Kuuroja Urheilijoita sekä kaikkia ystäviä ja tuttavia, jotka muistivat minua lahjoin, adressein ja sähkein täyttäessäni 22. 7. 50 vuotta. *Ahti Ahonen.*

PARHAAT kiitokseni kaikille, jotka eri tavoin kunnioittivat rakkaan mieheni *Otto Torkkelin* muistoa ja ottivat osaa syvään suruuni. Lahdessa 15 p:nä elokuuta 1952. *Veera Torkkeli.*

KUUROLLE KOTIAPULAISELLE heti paikka Helsingissä sivist. maisteriperheessä. Vastaus ikä, palkkavaatim. ja suositukset os.: Eino Karilas, Helsinki, Mariank. 13 B 33.

†

Rakas mieheni ja isämme

OTTO TORKKELI

synt. 25. 11. 1916 Heinjoella, kuoli tapaturman johdosta Lahden kunnallissairaalassa 12. 7. 1952. Lähinnä kanssamme kaipaavat:

Veera (o.s. Komu) **ja Taisto, äiti, isä 5 siskoa ja 4 veljeä perheineen ym. sukulaiset ja tuttavat.**

Hän lähti, mutt' on vielä lähellämme
tuhansin sitein meihin liittyen,
ja kotihin ja liki sydäntämme,
jäi kaiku askeleitten rakkaitten.

Veera ja Taisto.

On raskasta luopua rakkaimmastaan, vaikka tietää hetkeksi ainoastaan. *Äiti ja isä.*

KUUROJEN LEHTI
Tidskrift för Döva

57. vuosikerta 1952

Julkaisija: SUOMEN KUUROJEN LIITTO r.y.

Päätoimittaja URHO KIERIMO, Turku, Kuurojenkoulu. Puh. 11 490.

Toimitussihteeri: RURIK PITKÄNEN, Helsinki, Liisankatu 27 E 10. Puh. 38 154.

Toimituskunta: Börje Ahlbäck, Eino Karilas, J. K. Palomaa, Katri Pitkänen.

Toimitus ja konttori: H:ki, Liisank. 27 E 10. Puh. 38 154. Kirjoitukset ja kuvat lähetettävä ennen kuukauden 15 päivää.

Tilaushinta: Koko vuodelta 1952 kotimaassa 400:—, ulkomaille 500:—. Tilauksia vastaanottavat kaikki postitoimistot.

Ilmoitushinnat: Lähempiä tietoja saa puh. 38 154. Kihlaus-, vihkimä- ja syntymäilmoitukset 300:—. Kuolinilmoitukset 500:—.

Kaikki maksut suoritettava Suomen Kuurojen Liitto r.y:n postisiirtotilille n:o 6825 tahi talouspääll. Evert Toiviolle, Helsinki, Laivurink. 33 D 88.

Arv.

kirjeenvaihtajillemme

huomautamme, että kaikkien uutisten ja muiden kirjoitusten tulee olla toimituksessa *ennen kuukauden 15 päivää.*

HENKILÖMUOTOKUVAT

julkaistaan vain siinä tapauksessa, että kuvaa seuraa 500:—. Kuvien tulee olla toimituksessa ennen kuukauden 15 päivää.

KOULUILLE

suosittelemme seuraavia oppikirjoja:

U. Kierimo:
Ensimmäinen lukukirjani 100:—

U. Kierimo:
Pienviljelyksen alkeistietoja 50:—

H. Nyberg:
Katekismus ja kristinoppi 150:—

A. I. Savolainen:
Raamatunhistoria 200:—

E. J. Pesonen:
Luonnontieto 200:—

Hintaan lisätään lähetyskulut

Tilattavissa os.:

SUOMEN KUUROJEN LIITTO r.y.
Helsinki, Liisankatu 27 E 10

Kuurojen Joulu

1952

ilmestyy taas marraskuussa runsaasti kuvitettuna ja sisältörikkaana. Hinta 100 mk kpl. Myyjille hyvät palkkiot 10—25%:iin myyntimäärästä riippuen.

Yhdistykset! valitkaa asiamiehenne myymään omaa joululehteänne.

Asiamiehet! Ilmoittakaa haluamanne kappalemäärä ennen 30. 9. 52.

Jokaisen yhdistyksen ja yksityisen velvollisuus on tukea omaa liittoansa myymällä mahdollisimman runsaasti joululehteä, jonka tuotosta riippuu, voiko liittomme menestyksellä toimia kuurojen hyväksi.

SUOMEN KUUROJEN LIITTO
Helsinki — Liisankatu 27 E 10

Tilatkaa vuodeksi 1952 —

Prenumera för år 1952 på

KUUROJEN LEHTI-
TIDSKRIFT FÖR DÖVA

vuosikerta 57 — 56 årgång

Ilmestyy kerran kuukaudessa, seuraten tapahtumia kuurojen maailmassa koti- ja ulkomailla.

Toimituskunta:
Börje Ahlbäck — Eino Karilas — Urho Kierimo — J. K. Palomaa — Katri Pitkänen — Rurik Pitkänen.
Kirjeenvaihtajia eri puolilla maata!

Tilaushinnat:
Koko vuodelta 400 mk — ulkomaille 500 mk. Kuurojenkoulujen, ammatti- ja talouskoulujen oppilaat saavat sen tilaamalla opettajansa kautta jaettavaksi 100 markalla koko vuodeksi.

Tilauksia vastaanottavat kaikki postikonttorit, asiamiehet yhdistyksissä ja lehden konttori, os. Helsinki, Liisankatu 27 E 10. — Postisiirtotili n:o 6825.

Tehkää tilauksenne nyt heti ja tarjotkaa lehteä myös tuttaviennekin tilattavaksi. Omaa lehteänne levittämällä hankitte kannattajia kuurojen asialle kuulevienkin keskuudesta.

Utkommer en gång i månaden. Vad som sker och vad som hänt i de dövas värld, både in- och utrikes, skildras utförligt.

Redaktionskommitté:
Börje Ahlbäck — Eino Karilas — Urho Kierimo — J. K. Palomaa — Katri Pitkänen — Rurik Pitkänen.
Korrespondenter i skilda delar av landet.

Prenumerationspris:
För hela året 400 mk — till utlandet 500 mk. Elever i dövskolorna samt yrkes- och hushållskolorna kunna genom lärarna få prenumerera för 100 mk i året.

Prenumeration kan ske genom alla postkontor, föreningarnas ombud och tidskriftens kontor, adr. Helsingfors, Elisabetsgatan 27 E 10. Postgirokonto n:o 6825.

Gör Eder prenumeration genast och rekommendera tidskriften för Edra vänner och bekanta. Genom att sprida Er egen tidskrift på detta sätt skaffar Ni anhängare och förespråkare för de dövas sak i de hörandes krets.

RURIK PITKÄNEN
toimitussihteeri
red.sekreterare

URHO KIERIMO
päätoimittaja - huvudredaktör

BÖRJE AHLBÄCK
ruotsinkiel. toimittaja
svenskspr. redaktör

Kauppakirjapaino Oy., Helsinki 1952.